

son bir

şarkı

MÜSLÜM GÜLHAN FATİH METİN KAMİL ERDEM
EYÜP YARDIMCI AYTEN KEÇECİ

Yayın yönetmeninden

2022 Dünya Kupası Katar'da tüm hızıyla devam ediyor. Grup maçları, özellikle son maçlar bizlere çok zevkli anlar yaşattı. Afrika takımlarının sürpriz çıkışları, Suudi Arabistan'ın Arjantin'i yenmesi, Güney Kore ve Japonya'nın performansları, Almanya'nın tıpkı 2018 Rusya Dünya Kupası'nda olduğu gibi grubunda sonuncu olması, Uruguay'ın elenmesi, Messi'nin bizleri mest ettiği, Ronaldo'nun gollerini attığı, Fransa'nın doludizgin devam ettiği, dünya kupası denilince akla ilk gelen takım olan Brezilya'nın eski şaşalı günlerini hatırlattığı ilginç bir turnuva oluyor.

Bu turnuvanın kışın düzenlenmiş olması aslında bu sürprizin geleceğini de bizlere işaret ediyor. Daha enerjik ve yorgun olmayan oyuncular fark yarattı, yaratmaya devam ediyor. Bakalım ilerleyen günlerde neler bizi bekliyor? Hepimizin gönlünde Messi-Ronaldo yani Arjantin-Portekiz finali yatıyor; ama Fransa ve Brezilya'nın oynadığı futbol da gösteriyor ki bu turnuva her şeye gebe.

Bu ayki sayımızda yine sporun birçok branşından değerli yazarlarımızla sizlerle. Farklı bakış açıları ve hikayeleri ile dolu dolu bir sayı sizleri bekliyor. Keyifli okumalar.

Burak Özgül

protokol tribünü

**PROTOKOL
TRİBÜNÜ**
YIL: 1 SAYI: 9
ARALIK 2022

**SAHİBİ VE
SORUMLU
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ**
İSLAM BOZKURT

YAYIN YÖNETMENİ
BURAK ÖZGÜL

EDİTÖR
FATİH METİN

İRTİBAT
0545 544 04 99

MİZANPAJ
OĞUZ CAN ŞAHİN

WEBSITE
protokoltribunu.com
sporanalitik.com

GENÇ YETENEKLER

Adı: Simone Pafundi
Takımı: Udinese
Yaş: 16
Mevki: Orta Saha

Adı: Tom Bischof
Takımı: Hoffenheim
Yaş: 17
Mevki: On Numara

Adı: Assan Ouédraogo
Takımı: Schalke 04
Yaş: 16
Mevki: Orta Saha

Adı: Rabbi Matondo
Takımı: Glasgow Rangers
Yaş: 20
Mevki: Forvet-Sağ Kanat

KATAR'DAKİ KİRLİ OYUN

MÜSLÜM GÜLHAN

Neoliberal politikaların küresel alana dönüşüp, sermayenin çıkarları üzerinden şekillendirilmesi sonucunda, dağılan emek kavramının yerini alan yolsuzlukların kurumsallaşmasıyla beraber, etik ve ahlaki değerlerin bir öneminin kalmaması haliyle küresel bir öğreti halini aldı.

Özellikle, parasını yönetmek üzere seçimle gelen insanların federasyon ve kulüp üzerindeki etkileri bu anlamda daha anlaşılır pozisyonlardı! FIFA da bu ölçekte kirlenmeden yararlanan bir kurum olduğu için, aldığı kararların arkasındaki tüm detayların incelenmesi gerekliliğinin gerekçesi yönetenlerin kimliklerinde saklıydı. İşte bu kirliliğin en temel belirtileri, FIFA tarafından düzenlenen ve ülkelere verilen 'Dünya Kupası' organizasyonuydu. Rantı kurumsallaştırmak için değerleri heba eden FIFA, futbolu 'meta'

olarak kabul edip, tüm organizasyon ve yapılanmayı bunun üzerinden pazarladı.

Katar organizasyonuna nasıl gelindiğine dair yazacaklarımın tamamına yakını, bana göre futbol kirliliği üzerine yazılan en değerli eser olan Andrew Jennings'in 'Foul' kitabından yararlanarak aktaracağım.

Peki, Katar nasıl aldı 2022 organizasyonunu? Her şey 1998 FIFA başkanlık seçimiyle başladı. Oy talepleri, oyunu verenlerin talepleri, paranın gücü, konforun gücü ve koltuk sevdası her şeyi alınabilir ve satılabilir kıldı. Şeytan ayetlerden çıkarak ete kemiğe büründü. Süreci Jennings'n kitabından kronolojik olarak numaralandırıp sıralamaya çalışacağım ki rahat anlaşılabilir...

1-1998 yılındaki seçim zamanı, Johanson UEFA'dan aldığını söylediği 534 bin dolara karşılık, Blatter işsiz olmasına rağmen, seçim için harcayacağı 300 bin dolarlık parayı nereden karşıladığı muamması her şeyin başlangıcıydı.

2-Bu paranın kaynağına karşılık 'birkaç ufak sponsor' olarak adlandırdığı bütçesinin arkasında Katar'ın çok önemli petrol ve gaz zenginlerinden Mohamed Bin Hammam olduğu ortaya çıkmıştı. Hatta o süreçte Blatter parasının bittiğini söylemiş ve Hammam yerine Platini'nin nezaket gösterip faturalarının bir kısmını ödediğini dahi söylemiş.

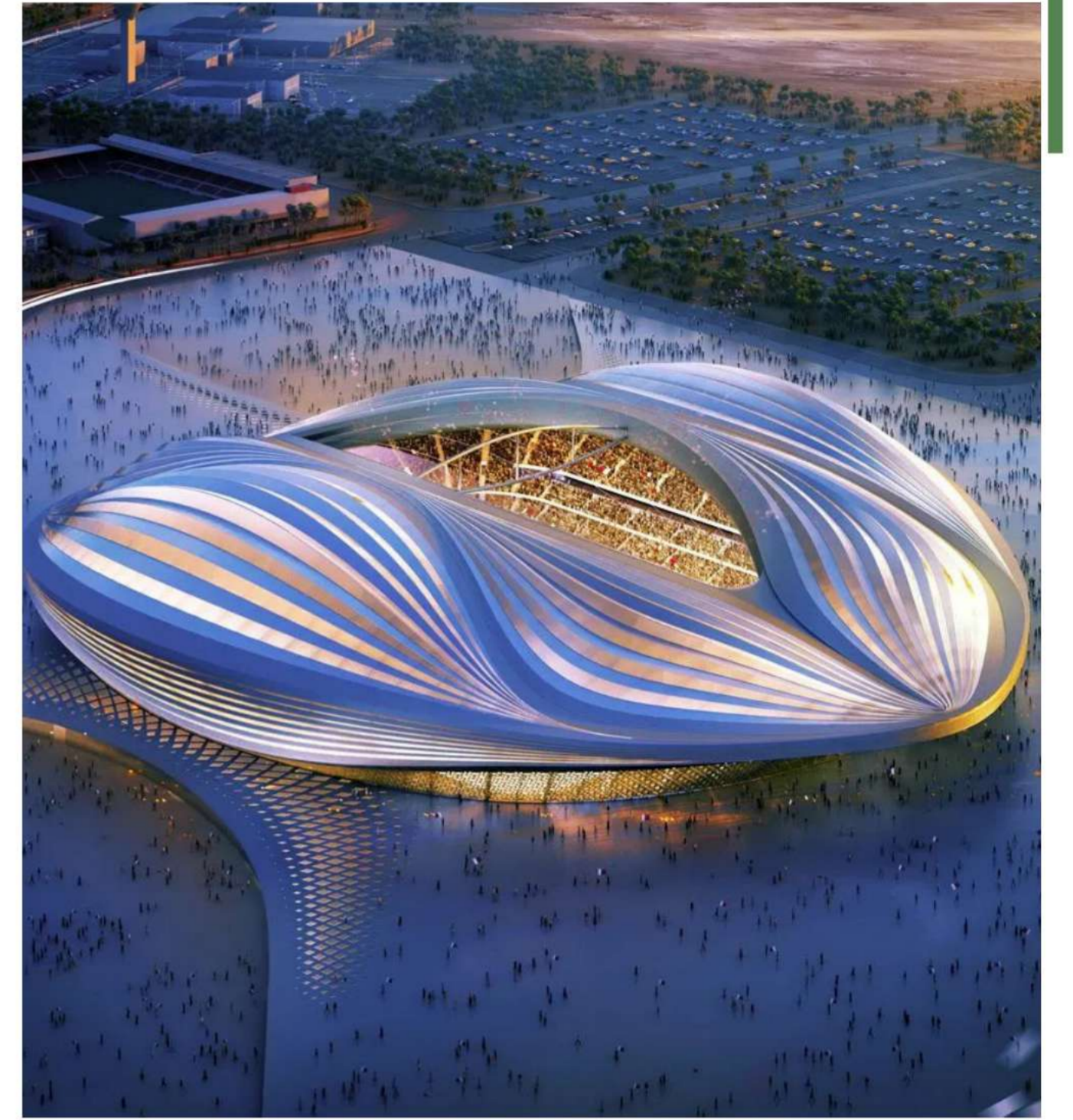
3-Bin Hammam sadece zengin değildi. Aynı zamanda mutlak kral Emir Hamad bin Khalifa'nın özenle seçtiği danışma Kurulundaki 35 kişiden biriydi. Ve 1996 yılından beri FIFA kabinesinin bir üyesiydi.

4-Rüşvet iddiaları havalarda uçtuğunda Bin Hamman bir açıklama gereği duydu ve "Bay Blatter'a 1998 seçimlerindeki kampanyasında çok yardım ettim; hatta bazılarının göre onun kazandığı zaferde en büyük rolü ben oynadım. Herkes masasında otururken biz savaş alanındaydık." diyerek hem gücünü hem de masumiyetini pazarladı.

5-1998 yılı seçimleri esnasında, Afrika'nın saygın futbol ve siyasetçisi olan Farah Addo, o dönem Orta ve Doğu Afrika Konfederasyonunun da başkanı olması nedeniyle 12 oyu yönetme gücüne sahipti. İşte o Addo'yu Körfez ülkelerinden biri arıyor ve Blatter'e oy vermesi karşılığında 100 bin dolar teklif edilmiş. Bazıları bu işin arkasında Mohamed Bin Hammam'ın olduğunu düşünüyordu.

6-Farah Addo seçim sonrası yaptığı açıklamada "En az 18 Afrikalı yetkilinin, her ne kadar Johansson'u destekleseler de ülkelerinin oylarını Blatter taraftarlarına satmışlar."

7-1998 yılı sonunda Blatter Katar'ın onun pahalı kampanyasına

gereken parayı sağladığı iddiasına karşılık, İsviçreli bir gazeteciyle yüzleştirilirken, bu iddiayı reddedip "Emir bana uçacağını yalnızca bir kereliğine, Paris'ten Dakar'a giderken verdi." demiş. Seçim masraflarını da kendisinin karşıladığını belirtmişti.

8-Jean-Marie Kyss Haiti de bir doktor. Yoksul kadınları muayene eden tutarlı ve idealist biri. Doktor olmanın yanında FIFA kongresine katılmasıyla ilgili zorlukları anlatır. Tabii Haiti'de futbolun önemini ve yolsuzlukları da... 1990'larda ulusal stadyum turnikelerine epeyce para bırakılmış. Önce hükümet bu parayı federasyondaki adamları ikna ederek çalmayı denemiş. Bunu başaramayınca stadyuma el koymaya çalışmış. Spor Bakanı polis ve güvenlik görevlileri yollamış.

1998 seçim öncesi, FIFA Haiti'deki Stade Sylvio Cator'a para akıtmaya başlamış. Ve hükümetin bu para karşılığında iştahı kabarmış. Seçim dö-

nemini anlatırken, "1998'de kulüpler arkamdaydı." demesinin ardından, hükümetin dolandırıcılığıyla ilgili olarak da "Nihayetinde onları hem parlamentoda hem de mahkemede mağlup ettik. O yüzden de Paris'teki kongreye gitmek için iyi bir zamandı" saptamasında bulunmuştu. Fakat Paris'e gitmek için havaalanına gittiğinde, polis ona ülkeden ayrılmaya çağırını ve bu emirin Spor Bakanlığı tarafından verildiğini söylerler.

Kyss Paris'i arar ve sonunda Jack Warner (!) ile görüşüp gelemeyeceğini söyleyerek Haiti'nin FIFA kongresinde temsil edilemeyeceğini söyler. Jack Warner istediği cevabı almıştı. (Jack Warner ve oğlu Daryan ile birlikte FBI operasyonunda ABD'de gözaltına alınan kişiydi. Kirli işlerin piri... Warner, Katar'ın 2022 Dünya Kupası'na ev sahipliğini kazandığı süreçte 10 milyon dolar rüşvet almakla ve yolsuzluk iddialarıyla suçlanmış ve FIFA'daki görevine son verilmişti.) Ama dört yıl sonra,

Jenning, Kyssé Warner'ın açıklamasıyla Haiti oyu için vekâlet verildiğini ve oy kullanıldığını anlatınca çok şaşırmişti. Aldatıldığı için kendini kötü hissetmişti.

9-Blatter başarısının mimarlarından Bin Hammam'ı ödüllendirmek için Goal Bürosundaki en önemli görevi vermişti. Bin Hammam'ın emrinde 100 milyon dolar vardı ve o sorumluydu. Goal Bürosu, yeni sahalar, yeni bürolar ofisleri isteyen ulusal derneklerden başvuruları değerlendirilmeye alıyordu. Blatter buna "kişiyeye özel çözümler" diyordu ve gelecek üç yıl boyunca hayır sahibi biri olarak dünyayı dolaşacaktı.

Sanırım Katar süreci burada başlıyordu.

Orta Doğu'daki ülkelerin dine dayalı totaliter, cinsiyetçi ve ayrımcı yönetim anlayışını devam ettirmek isteyen üst katmandaki çok zengin devlet yöneticileri, kötü imajlarını temizlemek için sporu bir araç olarak kullanma stratejisini benimseyerek özellikle futbola yatırım yapmaya başladılar. PSG, M City ve Newcastle kulüplerini Orta Doğulu zengin şeyhlerin satın alması bir yerde kendilerini-ülkelerini aklama alanı olarak sporu bir meta olarak kullanmaları anlamına gelmektedir. Futbolcuların sağlık ve iş güvenliğinin hiçe sayıldığı bu şampiyonanın kışın oynanmasına bile organizasyonu aldıktan 5 yıl sonra karar verilmesi büyük bir skandaldır. Futbolcular liglere nasıl dönecekler belli değil. Bunun bedelini -farkında değiller ama- kulüpler ödeyecekler.

Ama Dünya Kupası organizasyonunu almak bambaşka bir temizlikti... Ve bunun ciddi bedeli vardı! FIFA'nın kirliliği zaten ayyuka çıkmışken, Blatter artık azıyı eline aldığı için ve özellikle 2006 Dünya Kupasını Mandela'ya söz vermesine rağmen, Almanların Avrupa'daki delege gücünden korktuğu için adete Mandela'yı satarak, kupanın Almanya'ya verilmesini sağlamıştı ki; burada Suudilerin oyunu almak için Almanya'nın 1200 tanksavar füzenin satışına onay vermemesine rağmen, o dönemki Şansölye ve dört bakan

bu konu da aksi yönde oy vermişlerdi.

Süreci bu hale kadar getiren Blatter ve Jack Warner 2010 yılındaki organizasyonu Güney Afrika'ya vermek için Jack Warner'ın aldığı milyonlarca doların sadece bir kısmını kullanarak işi halletmesi ve geri kalanını şahsi kullanması bataklığın boyutunu çok net ortaya koyuyordu. İmaj yenileme zorunluluğu hisseden ülkeler artık bu kirli oyunda yer kapmak istemekteydiler. Temizliği spordan başka hiçbir şey bu kadar kolay ve net sağlayamazdı. 2018 ve 2022 organizasyonların 12 yıl önceden aynı anda oylanması bu kirliliğin pazarlığını ne hale geldiğinin de kanıtıydı.

2022 organizasyonuna talip olan ülkelerden Katar, Japonya, ABD, Avusturalya ve Güney Kore finale kalmışlardı. Organizasyonun Katar'a verilmesi neticesinde ortaya çıkan iddiaların en belirginini 8 Afrikalı delegenin 1,5 milyon avro karşılığında oylarının Katar lehine kullanmalarıydı. 2022 yılındaki oylama sonucu ortaya çıkan iddialara karşılık, 1998 yılında Blatter'in başkan seçilmesi için Farah Addo'nun seçim sonrası yaptığı açıklama akıllara geliyor. "En az 18 Afrikalı yetkilinin, her ne kadar Johansson'u destekleseler de ülkelerinin oylarını Blatter taraftarlarına satmışlar."

Modern köleliğin geçerli olduğu Katar'da, stat inşaat yapımları esnasında 6 bin 500 işçinin ölmesi ülkede nasıl bir rejimin ve baskının olduğunu net ortaya koymaktadır. İşin kötü tarafı; her kesin bunu bilmesine rağmen İLO ve Uluslararası Af Örgütü dışında kimsenin bu konu hakkında kaygı taşıyacağı da yoktu-olmadı da zaten. 2015 yılında FBI tarafından başlatılan soruşturma neticesinde, İsviçre Adalet bakanlığının yürüttüğü soruşturmada suçlamaların ana nedeniyse FIFA'nın çok büyük tartışmalara karşın onay verdiği 2018 Rusya ve 2022 Katar organizasyonlarının kararını kabul eden yöneticilerin kara para aklamasıydı. Bu iddiaların yanı sıra FIFA'nın 20 yıldır Dünya Kupası yayın hakları

Modern köleliğin geçerli olduğu Katar'da, stat inşaat yapımları esnasında 6 bin 500 işçinin ölmesi ülkede nasıl bir rejimin ve baskının olduğunu net ortaya koymaktadır. İşin kötü tarafı; her kesin bunu bilmesine rağmen İLO ve Uluslararası Af Örgütü dışında kimsenin bu konu hakkında kaygı taşıyacağı da yoktu-olmadı da zaten.

ve pazarlanmasında yaklaşık 100 milyon dolarlık yolsuzluk yapıldığı öne sürülüyor ve ABD bankaları üzerinden para transferi yaptıkları iddia ediliyordu.

İsviçre Federal Adalet Bürosu'nun açıklamasına göre sorguya alınan 9 kişi, 2010 yılında 2018 ve 2022 Dünya Kupası'nın düzenleneceği yerlere karar veren Yürütme Kurulu'nun üyelerindeki 10 kişilik listede Jeffrey Webb, Eduardo Li, Eugenio Figueredo, Jack Warner (!), Julio Rocha, Costas Takas, Rafael Esquivel, Jose Maria Marin ve Nicolas Leoz suçlamaların yöneltildiği kişiler arasında yer alıyor. Aynı zamanda Spor pazarlama şirketi yetkilileri Alejandro Burzaco, Aaron Davidson, Jose Margulies, Hugo Jinkis ve Mariano Jinkis'de zanlılar arasında.

Bu kirli oyunu Diego Maradona ile bitirelim: "FIFA sözcüsü soruşturmayı kendilerinin istediklerini söylüyor. Bu büyük bir yalan. Skandala tamamen hazırlıksız yakalandılar. FIFA'nın futboldan nefret ettiğine inanıyorum. Şeffaflıktan nefret ettiklerini biliyorum. Artık bu yalana bir son verin. Blatter'i yeniden başkan seçmek için süslü yemekler organize etmekten vazgeçin. Elinizdeki parayı rüşvet için kullanacağınıza Afrika'da futbol oynamak isteyen yoksul çocuklar için harcayın."

bunları biliyor muydunuz?

Nawaf Al-Abed sadece başlama vuruşundan 2,4 saniye sonra gol attı ve şimdiye kadar atılan en hızlı gol olarak tarihe geçti.

İlk resmi uluslararası futbol maçı, İskoçya'nın İngiltere ile oynadığı Hamilton Crescent'te 30 Kasım 1872'de gerçekleşti.

Cristiano Ronaldo, 1 dakikadan 90 dakikaya kadar her dakikada gol atan tek futbolcudur.

En Uzun Penaltı Atışları: 46 vuruş (Namibya Kupası'nda KK Palace and Civics)

1994 Dünya Kupası'nda, Bulgaristan futbol takımının 11 oyuncusunun hepsinin isminin sonu "OV" ile bitiyordu.

2004 yılında yeşil sahalara veda eden Arsenal'in efsanevi kalecisi Seaman, evinde televizyon seyrettiği esnada uzaktan kumandaya uzanmak isterken ayağını kırmıştı.

NEREDE O ESKİ DÜNYA KUPALARI?

FATİH METİN

Sadece benim için mi öyle yoksa herkes mi aynı hisleri paylaşıyor bilmiyorum; ama “nerede o eskiler” kabilinden bir hisle Katar’da düzenlenen 2022 Dünya Kupası’ndan eski dünya kupalarının heyecan ve keyfini alamıyorum. Her ne kadar son 16 turunda heyecan ve futbol kalitesi biraz artsa da grup aşamasında önceki dünya kupalarına nazaran vasatın üstünde bir futbol söz konusu olmadı.

Mekanikleşmeyle beraber yetenekten ziyade taktik sadakatın ön plâna çıktığı günümüz futbolunun bir yansımasını seyrediyoruz adeta... Messi, Ronaldo, Neymar, Mbappé gibi isimler dışında top ayağına geldiğinde seyirciyi heyecanlandıran çok fazla isim yok. Oysa 2000’ler öncesinde, sadece bir takımında top ayağına

geldiğinde seyirciyi ayağa kaldıran bu kadar futbolcu oluyordu. Yine soruyorum acaba bunlar sadece benim hissettiklerim mi yoksa tüm futbolseverlerin hisleri mi?

Zannediyorum sadece benim hissettiklerim değil, zira konuştuklarımın çoğunluğu aynı duyguları paylaşıyor. Her sahada olduğu gibi mekanikleşme ve endüstrileşme futbolun keyifli tarafını da vuruyor. Futbolcular, her işte olması gereken “sanat” icra etme tutkusunu bir kenara bırakıp taktik sadakate odaklanıyor. Bir de işin içine bahis gibi bir faktörün girdiği düşünüldüğünde, insan kendisine “acaba sadece sergilenen bir mizansen mi seyrediyoruz?” diye sormadan edemiyor. Belki de futbol keyfinin ortadan kalkmasının en önemli sebebi budur.

Mekanikleşmeyle beraber yetenekten ziyade taktik sadakatın ön plâna çıktığı günümüz futbolunun bir yansımasını seyrediyoruz adeta...

Yine de bir futbolsever olarak tabiri caizse futbolun nobeli olan dünya kupasını takip ediyor, notlarımızı alıyor, kimin kupayı alacağına dair tahminlerde bulunmaya çalışıyoruz.

Turnuvaya şok Suudi Arabistan yenilgisiyle başlamasına rağmen Messi’li Arjantin sonraki maçlarda oynadığı futbol ile turnuvanın favorilerinden biri olduğunu gösterdi.

Her ne kadar eski günlerini mumla aratsa da ve son 16 turunda yedek kalsa da hâlâ futbol bilgisiy-le en önemli kozu Ronaldo olan ve bu kez Bruno Fernandes, Joao Felix, Bernardo Silva gibi yeteneklerle öne çıkan Portekiz, daha önceki dünya kupalarına nazaran bu sene gözünü hedefe dikmiş durumda.

Grup aşamasında Neymar’ın sakatlık sebebiyle oynayamadığı, son 16’da Güney Kore maçında ise eski günlerinden esintiler sunan, dünya kupası denildiğinde ilk akla gelen takım olan Brezilya, ben de dahil birçok kişinin favorileri arasında...

Son olarak, Benzema’nın sakatlanmasıyla şok yaşayan; fakat yakaladığı istatistiğe ve olağanüstü performansına rağmen Maradona, Ronaldinho, Ronaldo ve Messi gibi isimleri yerleştirdiğim en elit futbolcular kategorisine yerleştirmeyi bugüne kadar reddettiğim Kylian Mbappé’nin şovuyla yoluna devam eden Fransa da favori durumda.

Benim nazarımda en büyük eksikliği bitirici bir santrafor olan ve genç oyuncularıyla ön plâna çıkan İspanya, turnuvada en büyük sürprize imza atan Fas tarafından kenara itildi. Bu turnuvada kupaya erişemeseler de Gabi ve Pedri gibi yetenekli gençlerin nesli gelecek 2026 dünya kupasında hedefe ulaşabilecektir.

Burada Fas’a da bir parantez açmak gerekiyor. Müthiş bir performans göstererek çeyrek finale yükseldiler daha ilerisi neden olmasın?

Şunun şurasında büyük soruların cevabını almaya iki hafta kaldı merakla bekliyoruz.

2022 FIFA Dünya Kupası'nda Almanya, E Grubu'nda Kosta Rika, İspanya ve Japonya ile yarıştı. Almanya, Kosta Rika'yı yenmesine karşın bir üst tura çıkamadı ve turnuvadan elendi. İspanya da Fas'a penaltılarda yenilip kupaya veda etti.

FAS

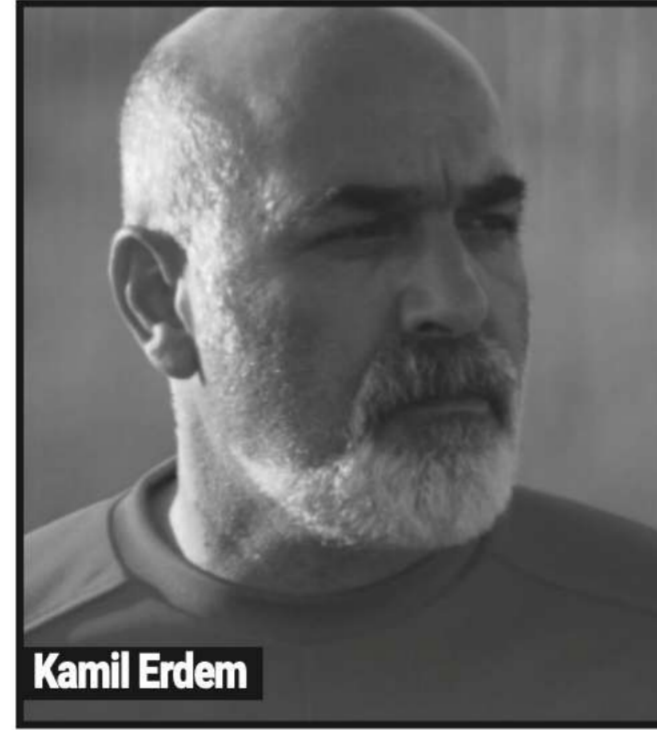
2022 dünya kupasının favorilerinden biri olarak gösterilen İspanya'yı yendi. Fas millî takımı tarihinde ilk kez çeyrek final gördü.

RONDOS

Futbol takımı antrenmanlarında antrenörler rondo oyunlarını tercih etmektedirler. Futbol oyunu savunma ve atak arasında hızlı geçişlerle oynanan bir oyundur. Futbolcular bu geçiş oyunlarını iyi bilmek zorundadırlar.

DR. KAMİL ERDEM

Kamil Erdem

Rondoları, farklı boyutlardaki alanlarda oynanan teknik, taktiksel ve fiziksel kondisyon geliştirici oyunlar olarak tanımlayabiliriz. Futbol her ne kadar yaklaşık 7 bin metrekarelik bir alanda oynanıyor olsa da oyun içerisinde takım boyunun gittikçe kısalarak oynanmasından dolayı oyun daha sıkışık alanlarda geçmektedir. Savunma ve atak durumlarında pozisyonlar çoğunlukla 1-1, 2-2, 3-3, 4,4 sayıda oyuncular arasında geçer. Bu yüzden son yıllarda futbol takımı antrenmanlarında antrenörler rondo oyunlarını tercih etmektedirler. Futbol oyunu savunma ve atak

arasında hızlı geçişlerle oynanan bir oyundur. Futbolcular bu geçiş oyunlarını iyi bilmek zorundadırlar.

Genel olarak rondo oyunlarının bir grup oyuncunun topa sahip olmasında yüksek derecede bir avantajı vardır. Daha az oyuncunun pozisyonunu korumasına ve topu hızlıca tekrar kazanmasına olanak sağlar.

Rondo oyunları geliştirilmek istenilen özelliğe göre farklı ölçülerdeki alanlarda uygulanır. Oyunlar genellikle tek veya iki dokunuşlu olarak oynanır. Az dokunuşlu oyun teknik ve çevre kontrolünü geliştirdiği gibi, çok

Genel olarak rondo oyunlarının bir grup oyuncunun topa sahip olmasında yüksek derecede bir avantajı vardır. Daha az oyuncunun pozisyonunu korumasına ve topu hızlıca tekrar kazanmasına olanak sağlar.

sayıda taktiksel davranışları ve futbol için gerekli olan çeviklik, koordinasyon, denge ve dayanıklılık gibi fiziksel kondisyon özelliklerini de geliştirir. Aynı zamanda oyuncular daha sık topla buluşma şansı yakaladıkları için oyuna sıcak kalırlar ve birbirleriyle ilişkileri sıklaşır. Oyunlar eğlenceli ve zevklidir. Bu da takım inşasının oluşmasında önemli rol oynar.

Oyun içinde ani pozisyon değişikliklerine uyum sağlamak, atak ve savunma geçişlerini hızlı bir şekilde uygulamada rondo oyunlarının büyük önemi vardır. Atak ve savunmada istenilen taktik davranışlarını inceleyecek olursak; atak sırasında savunma arasına ve arkasına sızma (penetre), genişlik ve derinlik yaratma, alana yayılma, pas verip tekrar alma fırsatı yakalama (destek), savunmanın

önünde ve arkasında pozisyon alma (hareketlilik), sürpriz davranışlar sergileyerek yeteneği göstermek (yaratıcılık) gibi özellikler kazanılır.

Savunma durumunda da rakibin oyununu geciktirmek (oyalama), topun olduğu yerde baskı yapmak (press), savunma pozisyonuna hızlıca geçip toparlanmak, rakibin savunmanın arasına veya arkasına sızmasını engellemek için denge, alanı sıkıştırmak ve kompakt bir yapı oluşturmak ve müdahale için doğru zamanı beklemek (sabır) gibi özellikler gelişir.

Sonuç olarak günümüz futbolunda oyunun sahanın 1/4'ünde geçtiğini düşünecek olursak burada rondo oyunlarının payını göz ardı edemeyiz.

VEFA

EYÜP YARDIMCI

Eyüp Yardımcı

Endüstriyelleşen futbola ve içinde barındırdığı bizleri futboldan uzaklaştıran tüm gerçeklerine rağmen ya da üstadımız Eduardo Galeon'a'nın satırlarında anlattığı gibi:

"Futbolun öyküsü, zevkten zorunluluğa uzanan hüznü bir öyküdür. Spor bir sanayi dalına dönüştüğü oranda, iş olsun diye oynandığı zamanki güzelliğinden birşeyler kaybetmiştir. Yüzyılın sonlarını yaşadığımız bu günlerde futbol, işe yaramaz her ögeyi reddetmektedir; kâr getirmeyen her öge de 'işe yaramaz' olarak kabul edilmektedir. Çocukların balonla oynaması gibi, ya da kedinin yün yumacıyla oynaması gibi, yetişkin bir insanı

bir an için çocuk kılan davranışlar kimseyi ilgilendirmiyor artık. Balon kadar hafif bir topla dans eden balet ya da yuvarlanan yumak; oynandıklarının farkına varılmadan oynanan saatsiz, hakemsiz ve nedensiz oyunlarla ilgilenen yok.

Oyun, oyuncusu az, izleyeni çok bir gösteriye dönüştü. Bu artık seyirlik bir futbol. Bu gösteri günümüzün en kârlı gösterilerinden biri ve artık oynanması için değil, oynanmasının engellenmesi için düzenleniyor. Profesyonel sporun teknokratları, futbolu sırf sürate ve güce dayalı, mutluluğa boşvermiş, fan-tezinin gelişemediği, cüretin yasaklandığı bir spor dalı haline getirdiler.

Bereket çok ender de olsa hâlâ sahalarda kuralların dışına çıkarak, sırf bedensel bir zevk uğruna, yasaklanmış özgürlük serüvenine atılan, rakip takımını, hakemi ve tribünlerdeki şahlandıran bir yüzüstü çıkıyor." Bir futbol gerçeğinde Vefa Kulübü bugün hâlâ, eski başarılarına dönebilme umuduyla, geçmişinin şanlı tarihinin mirası "marazi" bir romantizm birlikte yaşatmakta..."

Bugün Vefa'da top koşturanlar, aidiyet duygusuyla bu miras ile adeta harmanlanmış, bir yandan da ister istemez mevcut düzenin değerlerine karşı şekillenmeye çalışan gençlerdir. Öyle ki, uzun zamandır takım

hiçbir şekilde, bir sezon bolluk görmese de, futbolcuların ruh halleri, tavırları ona göre değişiklik göstermeden yoluna devam etmektedir. Bugün özellikle sosyal medya üzerinden sadece futbolcu gençlere değil bu kulübün bağrından doğduğu Vefa Lisesi gençlerine, geçmiş dönem futbolcular kuşağının efendi ve mücadeleci ruhu omuzlarında taşıdıkları sorumluluk duygusuyla anlatılır durulur.

VEFA ve yaşadığı süreç ile ilgili çok şey yazılabilir ama Fotoğraf sanatçısı Burcu Gökna'ın VEFA adlı eserine dair yapılan yorumlar sanırım her şeyin özeti olacaktır.

Yasak bir aşkın hikâyesi

BURCU GÖKNAR:

Vâlâ Nurettin, 1946 yılında izlediği bir Fenerbahçe-Vefa maçının ardından, diğer takımın disiplinli oyununa karşın, Vefa takımının "romantikçe" oynadığını söyler.

1953 tarihli İstanbul Haber Gazetesi'nde, yazar Z. Işık Üstün, "Sporu spor için, kulüp aşkı için yapan Vefalı ağabeyleri" anarken; "Uzak bir semtteki maça parası olmadığı için, kulüpten beklemeyerek yayan giden, aç biilaç oyun oynayan, malzeme sandığını omzuna vuran o asil ruhlu insanları hürmetle anmak, vazifemizdir" der.

Altmışlı yıllara gelindiğinde, ne zaman eseceği belli olmayan Türk modernleşmesinin rüzgârları; yine önüne kattığını savurmaya başlar. Aynı yıllar, Vefa futbol takımı için de bir düşüşün başlangıcı olur. Takım, yıllarca Millî Küme ve Millî Lig'de oynadıktan sonra, 1962-63 sezonunda bir alt lige düşer. Bu düşüş bir şekilde, köyden kente yönelen ilk göç dalgasının etkilerini taşır. Çarpık kentleşme, yavaş yavaş önce Vefa semtini, ardından Vefa futbol takımını yutmaktadır. Gurbete gelenlerin destekledikleri bir memleket takımı, bir de şehrin "büyük" takımı varken, Vefa, gitgide yeni göçmenlere kentli oldukları hissinin verebilmekte "kifayetsiz" kalır. 1964-65 sezonunda 2. Lig şampiyonu olsalar da; 1973-74 sezonunda takım tekrar küme düşer. 1986-87 sezonunda 3. Lig'e, 1993-94 sezonunda ise Amatör Lig'e düşerler. 1998-2000'de tekrar 3. Lig'de oynasalar da; o tarihten sonra bir daha İstanbul Süper Amatör Lig'den, profesyonel liglere geri dönemezler.

Kuruluşu 1908'e dayanan Vefa Kulübü, 100. yıl dönümleri geldiğinde, yaşıtı olan büyük kulüpler gibi kutlama yapamadı. Artık devir değişmişti ve bir zamanlar "4 büyükler" derken Beşiktaş, Galatasaray ve Fenerbah-

çe'yle birlikte Vefa'nın da kastedildiği çoktan unutulmuştu.

Ve mevcut ekonomik sistemi -her şeyi yalayıp yutmak isteyen o koca canavarı- iyi tanıdığımızdan olsa gerek, Vefa hep temiz kalabilsin diye, hani neredeyse "hep yokluk çeksin" diyeceğimiz tutar. Takımın "patronların" eline geçmesini istemeyiz içten içe...

Futbolun yoksul sınıflara ait geçişini hızla unutmaması, tüketime yönelerek daha çok orta ve hatta giderek üst tabakaya hitap etmesi, stadyumlarda taraftarın tepesine dikilen locaların çoğalması, onların iktidarlarını "bizim alanlarımızda da" pekiştirme isteklerini vurgular.

Her tür zeminin sürekli ayaklarımızın altından kaydığı, dünün ve bugünün "değerli" addettiklerinin farklılaştığı bir devirde, aşına başarılarından uzak bir takımı sevmek -bilecek ya da bilmeden- bu kara düzene teslim olmamak için yapılan kişisel bir eylem türüdür.

Bir umudun peşinde, her maça koşturarak giden bir avuç taraftar, adeta yasak bir aşkın taraftarıdır. Onlardan "büyük" takım taraftarlarından farklı olarak, tüm "günahlarının" bedelini ödemeleri, sevinç ve acılarını vakur bir edayla içlerine sindirmeleri

Saim Turgut Aktansel eşi Mesadet hanım ile...

beklenir. Herkes şehrin sokaklarında bağırıp çağırırken, onlar bu âlemin dilsizleridir. Onları, ancak gizli aşklarının parıldadığı gözlerinden tanıyabilirsiniz.

2008-2009 yıllarında çekilmiş bu fotoğraflarda, o gözler ve geçmişten bugüne sirayet eden ruh aranmaktadır. Burada esas izi sürülen futbol değil, –ne kadar başarılıysa– futbol vesilesiyle, akıntıya karşı kürek çekenlerin yılmamlıkları, yaşları, aşkları ve dirençleridir.

UEFA yerine Vefa'nın peşinde

SIMON KUPER:

Kimsenin yüzü görünmüyor. Bunun yerine fotoğrafçı, üzerlerine uymayan elbiselere, ucuz ayakkabılara ve fotoğraf makinesine doğru tuttukları tek kupa ve içinde madalyaların bulunduğu çerçeveye odaklanmış. Bir açıdan bakıldığında, resim futboldaki başarıların parodisi: birdenbire Büyük Futbol'un umutları ve hayalleri önemsizleşiyor. Başka bir açıdan, resim hiç de eğlenceli değil. Şu tek kupa (zaten tam olarak ne için verilmiş ki?) ve şu madalyalar, yalnızca onları ellerinde tutanlar için bir anlam taşıyor. Herkes, kendi yaşamını ciddiye alır; Burcu Gökna' da, Vefa futbol takımını ciddiye alıyor. Şubat 2008'den başlayarak 15 ay boyunca

onları takip etti, maceralarını fotoğrafladı ve ortaya futbola bambaşka bir bakış içeren bir çalışma koydu. Bu yeni bakış, yukarıdan bir noktadan başlıyor.

Birinci sınıf futbol, neredeyse her zaman aynı noktadan fotoğraflanır. Kalelerin arkasına bütün fotoğrafçılar uzun sıralar halinde dizilir. Eylem anının fotoğraflarını çekerler, genellikle bir veya iki oyuncu vardır karenin içinde. Bu anlar, futbolun kanıksanmış görüntüsüdür; çünkü spor sayfalarında genellikle her maç için yalnızca bir büyük fotoğrafa yer verilir. Futbol sahnesi hazırdır ve bu fotoğrafçılar da boyun eğerek sahnenin önünden fotoğraflarını çekerler. Alman yazar Günter Grass, "Eğer gerçeği görmek istiyorsanız, sahneye asla ağzı açık bir şekilde bakmayın," diye yazar. Sahnenin arkasına veya altına geçmelisiniz. Ancak, birinci sınıf futbolun çoğu fotoğrafçısı Günter Grass'ı dinlemez.

Büyük Futbol'un bu fotoğrafçıları, bağlamdan soyutlanmış bir futbol gösterirler bize. Gazetelerde, içinde yarım düzine oyuncunun olduğu bir resmi çok nadir görürsünüz, olsa olsa bütün savunmanın çöktüğü bir an olabilir mesela. Eğer spor sayfalarında fon da görünüyorsa, bu genellikle

stadyumun sıralarında oturan taraftarlardır ve birinci sınıf futbolda, Johannesburg'dan İstanbul'a ve Londra'ya kadar, bütün stadyumların hepsi de aynı görünür. Yerel renkler pek enderdir ve fotoğrafçılar, zaten bunun peşinde değildir. Bize zaman ve mekân dışı bir maç sunarlar.

Ortaya koydukları fotoğraflar, Yunan heykellerinin bir karmasıdır: hareket halinde kaslı yarı tanrılar. Bunlar gerçek insanlar değil; süper kahramanlardır. Çoğumuzun oynayarak büyüdüğü futboldan çok uzaktırlar.

Bu tabuları yıkmaya başlayan ilk büyük fotoğraf sanatçısı Hollandalı Hans van der Meer'dir. On yıl kadar önce, yanında küçük bir merdivenle önce Hollanda'da sonra Avrupada amatör maçlara gitmeye başladı. Doğanın ortasında oynanan veya kalelerin arkasında evler olan maçlara gitti, tıpkı Burcu Gökna'ın fotoğraflarında olduğu gibi. Van der Meer, merdivenine tırmanır araziye fotoğraflar, oyuncular çıkana kadar bekler ve koşmaya başlayınca çekerdi. Futbola ait olanı, futbola geri verirdi.

Gökna'ı, bu geleneğin parlak bir uygulayıcısı olarak görüyorum. UEFA yerine Vefa'nın peşinde (İtiraf ediyorum: O'nun fotoğraflarını görene dek

Vefa'nın adını bile duymamıştım). Gökna, artık amatör futbolda oynayan bu eski İstanbul takımına katılarak takımla birlikte dolaşmış, antrenmanlarına gitmiş ve Vefa'nın değerini bilen bir avuç taraftarını tanımış. Ama asla sahneye önden ve ağzı açık bir şekilde hayran hayran bakmıyor; futbola ait olanı futbola geri veriyor.

Bu fotoğraflara, o her zamanki Büyük Futbol görüntülerini aklımızda tutarak bakmadan edemiyoruz. Kimi yönlerden Vefa'nın oyuncuları ve taraftarları, tıpkı televizyonlardaki veya reklamlardaki oyunculara ve taraftarlara benziyor. Yalnızca bağlam değişmiş. Vefa'nın oyuncuları, kendilerinden başkasının pek de aldatmadığı yenilgilerden sonra otobüste veya soyunma odalarında yıkılmış olarak oturuyorlar. Bir iki ender fotoğrafta, kol kola kutlama yapmaktalar ve gene dışarıdan kimsenin, neyi kutladıklarına pek de aldıracağı yok. Absürt madalyaları ve kupa, bütün madalya ve kupaların anlamsızlığını ortaya seriyor. Gene de, bunları kazananlar gururlanıyorlar. Bu, en küçük boyutuyla yaşamdır: herkesin yaşamı dışarıdan bakıldığında, küçük zaferleri ve kaçınılmaz yenilgileriyle anlamsızdır; ama o kişi için gene de önemlidir.

Bu insanları küçümsemek yanlış olur. Vefa oyuncularının ve taraftarlarının para veya ün düşüncesi olmadan futbola bunca önem vermelerinde muazzam bir şey var. Bir saflık söz konusu: bu fotoğraflar yalnızca futbol, kazanmak ve kaybetmek ve sabah uyandırdığınızda kendinizi hissetmemeniz ile ilgili. Başkalarını sevmek anlamında da futbolla ilgili. Gazetelerdeki fotoğraflar, çoğunlukla bireyleri gösterirken; Gökna sıklıkla grupları veya en azından birbiriyle ilişkili birkaç kişiyi fotoğraflıyor. Bütün takımı bize (ve belki de antrenöre) bakarken, oyuncuları bir martıyı incelerken ya da oyun başlarken kollarını birbirlerine doladıklarında görüyoruz. Erkekler, sevgilerini böyle ifade eder. Ve bu oyuncular bütün iyi takımlar gibi ve onlar kadar ciddi ve yaptıkları işi ciddiye alıyorlar.

Vefa taraftarları da öyle; Coca Cola reklamlarındaki taraftarlar kadar heyecanlılar. Kalenin arkasındaki tel örgüye asılan adam, Vefa da olsa,

Vefa oyuncularının ve taraftarlarının para veya ün düşüncesi olmadan futbola bunca önem vermelerinde muazzam bir şey var. Bir saflık söz konusu: bu fotoğraflar yalnızca futbol, kazanmak ve kaybetmek ve sabah uyandırdığınızda kendinizi başarısız hissetmemeniz ile ilgili.

takımını önemsiyor. Belki daha da fazla önemsiyor; çünkü o önemsemese kimse önemsememiş olacak.

"Yaşantımı, futbol maçlarıyla ölüyorum," diye yazıyor Nick Hornby, ünlü taraftar anıları kitabı Fever Pitch'te (Aşırı Heyecan). Gökna'ın fotoğraflarındaki taraftarlar da öyle gibi görünüyor. Vefa veya herhangi bir kulübü tutmak, yaşamı tanımlamak demek, sekiz yaşından seksen yaşına değişmeyen bir şeye sahip olmak demek. Bu insanlar için stat, bir tür yuva. Hayat karmaşık ve kayıplarla dolu; ama Vefa hep orada duruyor. Bir resimde, kalın bir parmak ölü bir takım fotoğrafında bir yüzü gösteriyor. Bu genç adamlar şimdi neredeler? Ve neden arka sıradaki bu bir asır öncesinin yakışıklı adamını işaret ediyor bu parmak? Başka bir fotoğrafta üzerinde yalnızca "Vefa 1908" yazan bir armayla çıplak ve solgun bir duvar ve sanki ona selam veren biri betimleniyor. Futbol kulüplerinin uzun ömürleri, aslında bizi nasıl sarmaladıklarının göstergesi. Biz gelmeden önce de ve biz gittikten sonra da orada olmaya devam etmelerini istiyoruz. Vefa'yı desteklemek demek, zafer peşinde olmak demekten çok, hayatta kalmayı arzulamak demek. Ama; Vefa'yı tutan bu insanların çoğu, yaşlanmakta sanki. Yerlerine geçecek kimsenin doğmadığını düşündürüyor insana.

Bir futbol kulübü taraftarı olduğunuzda, kendinizi de belli bir yere bağlamış olursunuz. Gökna'ın fotoğrafları, Van der Meer'inkiler gibi kısmen

içinde futbolcular da olan manzara resimleri gibi. Bu kitapta futbol, Şampiyonlar Ligi heyecanı değil; ama doğal arazinin bir parçası ve dolayısıyla İstanbul'un bir parçası: kar, köpekler, apartmanlar, şehrin üzerindeki bulutlar, ağaçlar, çamaşır ipleri, sahaya bakan evler ve bir cami veya bir stada bakan bir hisar. Manzara da, futbol gibi sıklığın tersi. Poz veren yok, temizlenmemiş, kartpostal değil. Öylece duruyor, futboldan ayrılmayan bir bütün olarak. Gökna, bize futbolu günlük yaşamın bir parçası olarak sunuyor. Kendi bağlamı içinde bir maç bu, Cristiano Ronaldo'nun eylem halindeki bin fotoğrafından daha az zarif ama çok daha da güzel.

Hikâyenin başlangıcı...

İkinci Meşrutiyet'in ilanından hemen sonra İstanbul'da üç kulüp ortaya çıkmıştır. Birincisi Vefa semtinde Zeki Baban tarafından kurulan Vefa Mürbi-i Beden, ikincisi Vefa İdadisinde Saim Turgut Aktansel tarafından kurulan Vefa ve üçüncüsü Mebuszâde Hamid, Tevfik Kut ve Kemal Şirvan tarafından kurulan Mukavvi-i Beden adını taşıyordu. Ayrıca Edirnekapı yöresinde de Sudi Cavit, Dokuz Hayri Rasim ve Arif Beyler tarafından kurulan Edirnekapı Futbol Kulübü vardı. Bu kulüpleri kuranların tümü Vefa İdadisi öğrencisiydiler. Saim Turgut'un aracılığıyla bu kulüpler birleşip Vefa Terbiye-i Bedeniyye Kulübünü oluşturdu. Yeşil ve beyaz renkleri benimseyen kulüp kısa zamanda büyük varlık göstermiş ve İstanbul'un belli başlı kulüplerinden biri halini almıştır.

Vefa İdadisi gençliğini spora yönlendirmek, böylece beden ve ahlâken sağlıklı nesiller olarak yetiştirmelerini sağlamak amacıyla kurulan Vefa Terbiye-i Bedeniyye Kulübünün tarihçesini, kulübün 1 numaralı kurucusu Saim Turgut Aktansel, Aylık Ansiklopedi'nin 2. cilt 15. sayısında özetle şöyle anlatmıştır:

"Vefa İdman Yurdu olarak resmen kurulmasına doğru müteşebbislerin bir araya gelişi ve ilk hareketler 1908 yılında Vefada başlamıştır. Bir yurt kurma teşebbüsü ve bu gaye etrafında çalışmalar okul içinde evvela bir sınıfın şubesinde doğmuş, sonra ikinci bir şubeye de geçmiş ve bir zaman sonra da bütün okula yayılmıştır. Vefa Yur-

du Nizamnamesi daha mükemmel bir şekilde 1910 yılında yapıldı. Yurdun ilk forması yollu yeşil-beyazdı, rozeti de aynı renklerde idi. Vefa Lisesi Müdüğü, öğretmen ve öğrencileri tarafından himaye gören kulüp daha da güçlendi.”

Vefa, futbolun yanı sıra atletizm, izcilik, çim hokeyi, kürek, basketbol, voleybol, hentbol, boks, güreş gibi sporun farklı alanlarında da faaliyet gösterdi. 1908 yılından itibaren idadi müdürünün ve hocalarının çabalarıyla ayrıca Vefalı ve Fatihli sporseverlerin desteği ile günden güne daha geniş bir kitleye ulaşıyor oldu.

Kurucular

Saim Turgut Aktansel (kurucu başkan), Zeki Baban, Hikmet Barlan, Rıfat Baban, Sudi Cavit Oral, Hamit Tevfik Kut, Kemal Şirvani, Yusuf Ziya Ortaç, Sabri Bey

Profesyonel lig öncesi dönem (1919-1959)

Yeterince güçlü görülmedikleri için Cuma Ligi'ne dahil edilmeleri geciktirilen Beşiktaş, Altınörs İdman Yurdu, Beylerbeyi, Darüşşafaka, Halıç, Fener, Hilal, Kumkapı, Türkgücü, Anadolu Üsküdar ve Vefa kulüpleri 1919 yılında kendi aralarında İstanbul Türk İdman Birliği Ligi adı altında bir lig kurmuşlardı. 1919-20 ve 1920-21 sezonlarında İstanbul Türk İdman Birliği Ligi'nde yer alan Vefa, 1921-22 ve 1922-23 sezonunda Cuma Ligi'nde mücadele etti.

1923-24 sezonunda federasyonun organize ettiği İstanbul Futbol Ligi'nde yer aldı. Tek maçlı eleme sistemine göre oynanan 1924-25 sezonunda finalde Galatasaray'a mağlup olarak ligi 2. sırada bitirdi.

1945-46 sezonunda iç saha maçlarını Vefa Stadyumu'nda oynamaya başlayan Vefa, ligi 3. sırada bitirmeyi başardı.

1946-47 sezonunda aynı puana sahip olduğu Fenerbahçe'ye karşı şampiyonluğu averajla kaybederek ligi 2. sırada bitirdi.

1952 yılında profesyonel futbola geçiş yapılarak yalnız İstanbul takımlarının yer aldığı İstanbul Profesyonel Ligi kuruldu.

1959 yılında Millî Lig kurulana kadar bu ligde yer alan Vefa, ligin ilk

yıllarında istikrarlı bir şekilde ilk 4 sırada yer almayı başarsa da son dönemde ligi orta ve alt sıralarda bitirdi.

Profesyonel ligler dönemi (1959-1994 ve 1998-2000)

Vefa, 1958'de son kez organize edilen İstanbul Profesyonel Ligi'ne sekizinci kez katıldı. Ligi sekizinci sırada tamamlayan takım, bu sıra sayesinde ilk sezonu gerçekleştiren Millî Lig'e katılmaya hak kazandı. Katılan 16 takımın ayrıldığı iki gruptan biri olan Kırmızı Grup'ta yer alan Vefa, Galatasaray'la aynı puana sahip olmasına karşın, yenilen golün atılan gol sayısına bölünerek hesaplandığı averaj sistemine göre grubunu ikinci sırada tamamladı.

1960-61 sezonunda 6. sırada yer alan Vefa, 1961-62 sezonunda ligi 18. sırada bitirdikten sonra baraj maçları oynayarak ligde kalmayı başarsa da 1962-63 sezonunda 11 takımın yer aldığı Beyaz Grup'ta 10. sırada kalarak dönemin adıyla 2. Lig'e düştü. 2. Lig'de, 1964-65 sezonunda şampiyon olarak 1. Lig'e geri döndü.

1965-1973 arasında ligin alt sıralarında yer alan kulüp, 1973-74 sezonunda tekrar küme düştü ve 2. Lig'de mücadele etmeye başladı. Özellikle 1970'lerde İstanbul nüfusunun çoğu üç büyükler olarak anılan Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş'ı tercih ettiğinden düşüşe geçtiler ve büyük kent takımlarıyla baş edemez oldular.

Profesyonel ligin kurulduğu 1959 yılından itibaren, 2. Lig'e düştüğü 1973-74 sezonu dahil olmak üzere 1. Lig'de 14 sezon boyunca mücadele etti. 14 sezon boyunca oynadığı 422 maçta 110 galibiyet, 143 beraberlik ve 169 mağlubiyet aldı. Şimdiye kadar 66 farklı takımın mücadele ettiği Süper Lig'in tüm zamanlar puan durumuna göre 30. sırada yer almaktadır.

1981 ve 1987 yılları arasında Simtel'in sponsorluğunda Vefa Simtel adını taşıdı. 1986-87 sezonunda 2. Lig'den, 1993-94 sezonunda 3. Lig'den düştü. 1998 yılında tekrar 3. Lig'e çıktı ve 1999-2000 sezonunda ligin son haftasında olaylı bir şekilde tekrar amatör kümeye düştü. Edirnespor karşısında 5-1 mağlup durumda olan Nişantaşıspor, karşılaşmanın son 10 dakikasında 3 gol atarak 5-4 mağlup olsa da averajını -12'ye getirmiş ve

-13 averaja sahip Vefa, küme düşen taraf olmuştur. İlgili maç 2005 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonunda incelenmiştir.

Amatör ligler dönemi (1994-1998 ve 2000-2022)

İstanbul Süper Amatör Ligi'nde 2007-08 sezonunda grubunu ikinci sırada tamamlayarak 3. Lig'e yükselme grup maçlarında oynamaya hak kazanmış, elemelerin son maçında Beylikdüzüspor'a yenilerek başarısız olmuşlardır.

2011-12 sezonu play-off maçında Bayrampaşa Tunaspor'u 3-1 yenerek Bölgesel Amatör Lig'e yükselmiştir. 2012-13 sezonunda Bölgesel Amatör Lig 9. Grup'ta mücadele eden Vefa, ligi 3. lige çıkan Ayvalıkgücü Belediyespor'un ardından 2. sırada tamamlamıştır.

2013-14 sezonunda Bölgesel Amatör Lig 11. Grup'ta yer alan takım, grubunu 8. sırada tamamlamış fakat grupta yer alan 4 İstanbul takımı arasında sonuncu sırada yer aldığından statü gereği İstanbul Süper Amatör Ligi'ne düşmüştür.

2014-15 sezonunda İstanbul Süper Amatör Ligi 1. Grup'ta yer alan takım grubunu lider tamamlayarak Süper Amatör Lig Klasman Grubu'na yükselmiştir. Süper Amatör Lig Klasman Grubu'nu 3. sırada tamamlayarak 2015-16 sezonunda Bölgesel Amatör Lig'de oynamaya hak kazanmıştır. Bölgesel Amatör Lig'de mücadele etmeye devam eden kulüp 2020-21 sezonunun COVID-19 sebebiyle iptal olarak sıkılaştırılmış takvimle yeniden oynanacak olması sebebiyle bu sezon liglere katılmamış ve saklı kalan katılım hakkını 2022-23 itibarıyla kullanarak yeniden Bölgesel Amatör Lig'de yer almıştır.

Son sözümüzü Ozan Öztepe'nin dizelerini VEFA'ya hizmet vermiş ve artık bu dünyadan göçmüşlere dair gökyüzüne bir selam ile yollayalım:

“Ahh... / derin denizlerdeki / kayıp denizciler / ne kadar hür olduklarını / bir bilebilseler...”

Not: Görseller için VEFA Kurucusu Rahmetli Saim Turgut Aktansel'in oğlu Mehmet nuri Aktansel'e sonsuz sevgi, saygı ve teşekkürlerimle...

sosyal nabız

KANADA KAPSAYICILIK SQUASH PROGRAMI

Spor yapmak için bildiğimiz gibi, herkesin bir amacı vardır. Bu amaçlar genelde iki ana başlık altında toplanır, birincisi profesyonel sporcu olmak ve bunu meslek olarak görmek, yapılan spordan bir gelir elde ederek hayatın belli bir bölümünü bu şekilde yaşamak. İkincisi amatör sporcu olmak yani hobi olarak spor yapmaktır. Aslında bu her iki amacın dışında, spor, bazı insan grupları için başka hedefler için yapılan bir aktivite de olabilmektedir. Kanada'da son 2 yıldır başlatılan ve gelecek yıllarda daha fazla insana ulaşarak büyümesi hedeflenen Kanada Kapsayıcılık Squash Programı (Canadian Inclusivity Squash Program) bu hedefin sonucudur.

Dünyanın her yerinde zihinsel, duygusal veya fiziksel engelli olarak yaşamak durumunda olan insanlar yaşıyor. Spor, bu özel insanları daha mutlu, daha sağlıklı, sosyal çevre edinmesine katkı sağlayan ve topluma adapte olmasına yardımcı olabilecek bir enstrümandır. Kanada'da yapılan ve ismi kapsayıcılık squash programı olan organizasyonda, hem squash antrenörleri farklı deneyimler ediniyorlar hem de özel insanlar squash'ı deneyimleyerek kaliteli ve güzel vakit geçiriyorlar.

Turnuvaya katılan ve derece alan sporculara, Kanada'nın başarılı squashçıları tebrik eden bir video hazırladı-

AYTEN KEÇECİ

lar. Videodaki diğer bir amaç, bu özel sporcuları teşvik ve motive ederek squash oynamalarına devam etmelerini önermektir.

Birçok spor branşının, örneğin futbol, basketbol, tenis, okçuluk gibi, engelli takım veya bireysel sporcuları bulunuyor. Squash bu branşlar arasında yer alabilir. Ülkemizde sporcu yetiştirmek için henüz kapasitesi büyük bir squash kulübü olmasa da yakın gelecekte bunun gerçekleşeceğine inanıyorum. Türkiye'de son yıllarda belediyeler tarafından açılan binlerce tesis içerisinde squash'ın yer alması mümkün. Federasyon seçimi için tarih beklenen şu dönemde, yeni oluşturulacak federasyon yapısında bu konuda çalışmalar yapılacağını düşünüyorum. Squashçı yetiştirme

imkanımızı yakaladığımızda engelli squash'ından da bahsedebileceğiz.

Dünya Kadınlar Squash Şampiyonası Kahire-Mısır 2022

10-16 Aralık 2022 tarihleri arasında Mısır'ın başkenti Kahire'de yapılacak olan dünya kadınlar şampiyonasına katılacak ülkeler ve sporcular açıklandı. 17 ülkenin katılacağı turnuvaya Ukrayna ve Tayvan ilk defa katılacaklar. 2 yılda bir yapılan şampiyonaya, ülkeler 4 sporcudan oluşan takımlarla katılacak.

Mısır, dünyanın en iyi 6 sporcusunun 4'üne sahip. Bu anlamda oldukça güçlü olan Mısır, şampiyonluk için de çok iddialı. Mısır, son turnuvadaki başarısını tekrarlayarak bunun tesadüf olmadığını kanıtlamak istiyor.

Mısırlı sporcular, turnuvanın Mısır'da olmasının seyirci desteği ve tezahüratı açısından çok büyük bir avantaj olduğunu ve bunun kendilerini daha fazla motive edeceklerini söylüyorlar.

Turnuvayı 7 kez kazanan İngiltere,

Mısır

Nouran Gohar
Nour El Sherbini
Hania El Hammamy
Nour El Tayeb

İngiltere

Sarah-Jane Perry
Georgina Kennedy
Jasmine Hutton
Lucy Turmel

Finlandiya

Emilia Soini
Emilia Korhonen
Riina Koskinen
Maarit Ekholm-Mangaonkar

Fransa

Mélissa Alves
Camille Serme
Coline Aumard
Énora Villard

Almanya

Saskia Beinhard
Sharon Sinclair
Katerina Tycova
Maya Weishar

Hong Kong, Çin

Tze Lok Ho S
in Yuk Chan
Ka Yi Lee
Tsz Wing Tong

Japonya

Satomi Watanabe
Akari Midorikawa
Risa Sugimoto
Erisa Sano Herring

Malezya

Aifa Azman
Rachel Arnold
Chan Yiwen
Yee Xin Ying

İskoçya

Lisa Aitken
Georgia Adderley
Alison Thomson
Katriona Allen

Güney Afrika

Alexandra Fuller
Lizelle Muller
Cheyna Wood
Hayley Ward

İsviçre

Cindy Merlo
Nadia Pfister
Celine Walser
Ambre Allinckx

Ukrayna

Anastasiia Kostjukova
Milena Velychko
Anastasiia Krykun
Daria Vlasenko

ABD

Amanda Sobhy
Olivia Fiechter
Sabrina Sobhy
Olivia Clyne

Galler

Tesni Evans
Emily Whitlock

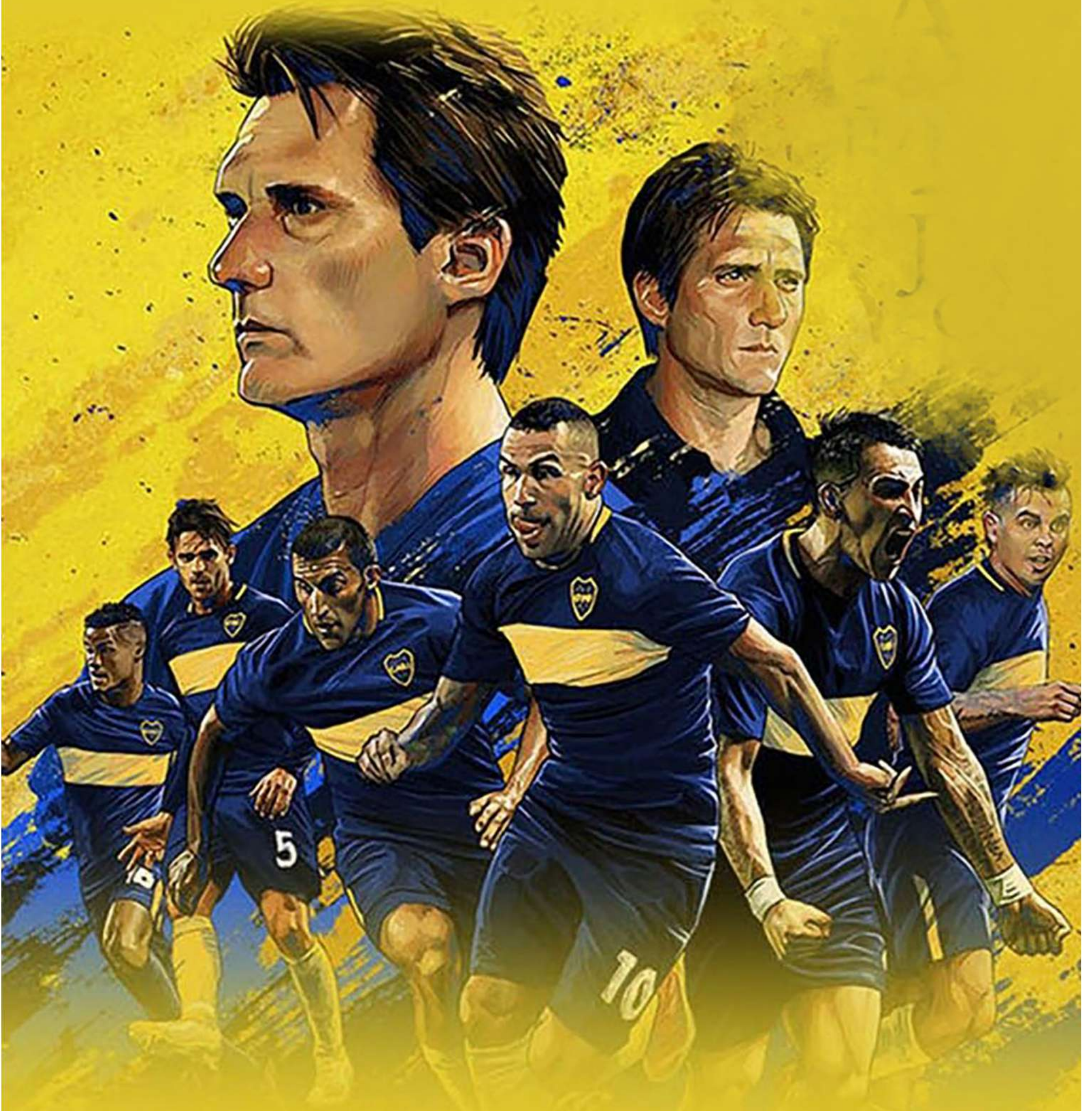

**WSF WOMEN'S WORLD
SQUASH
TEAMS CHAMPIONSHIP 2022**

CAIRO, EGYPT

N

Boca Juniors Confidential

2018 Arjantinli bir belgesel dizisidir. Takımın sezon öncesi eğitimi ile başlar ve sezonun son günü ve takımın şampiyonluk yarışı sonucuyla sona erer ve tekrar Superliga'yı kazanmaya çalışır.